

Sedmnáctka-č. 3

2014-2015

Karel

Michal

Adéla

Simona

Martin

Alexandr

17

Chodíme do divadla...

Cesta do pravěku

Dnes už klasika mezi klasikami spjatá se zlínskými ateliéry. Právě tam vnuknul život pravěkým zvířatům geniální režisér Karel Zeman. Cesta do pravěku je svéráznou poctou právě jemu - jeho imaginaci, jeho mamutům, létajícím archeopteryxům, tyranosaurům. Příběh pro děti a rodiče o přátelství, dobrodružství a hravosti, která může vydržet až do dospělosti

Ludmila Zemanová

Vzpomínky na Zlín

Upřímně řečeno, žila jsem na ateliérech. Bydleli jsme pět minut chůze od nich. Příběhla jsem ze školy a hned jsem se běžela dívat na loutky. Promítačka nám často pouštěla disneyovky a jiné filmy, které tehdy nebyly jinde dostupné. Příroda tam byla taky kouzelná, nádherný les, okolí. Můj svět nebyl ve Zlíně, ale na ateliérech. Zlín na mě ovšem působil jako hezké moderní město.

Nenávratně zmizelé místo ve Zlíně

Nejvíce trpím tím studiem, které patří ke Zlínu a kde už nic není a nic nezůstalo. Po padesáti letech práce a úsilí! Studio mělo obrovskou výhodu, protože mělo nádherné horizonty kolem. Vše je prodané, zastavěné moderními domy, a ne všechny jsou navíc architektonicky pěkné, takže mi to připadá smutné, že zmizelo to, co tam bylo hezké. Zlín se rozrostl. Já Zlín až tak dobře neznám

Divadlo a zkoušení Cesty do pravěku

Měla jsem z toho trochu obavu. Neuměla jsem si představit, co chtějí dělat s Cestou do pravěku. Když jsem se poprvé sešla s režisérem Jiřím Jelínkem, jeho koncepce se mi už jenom z vyprávění nesmírně líbila. Je dobře, že je postavená výrazně jinak než film. Na zkoušce jsem byla mile překvapena. Předtím mi vyprávěl, jak se budou ze skříní stávat mamuti a jak se budou vynořovat prehistorická zvířata. Dnes jsem viděla jak je to sestavené a jak jsou některá zvířata obrovská. Zdá se mi to velice odvážné. Je to úplně nový přístup a myslím, že dětem se to určitě bude líbit.

Setkání s rodinou Baťů

Nevzpomínám si, že by se ale setkali osobně s Janem Antonínem Baťou, Marií Baťovou nebo Tomášem Baťou ml.. Příjezdu Tomíka Baťi po revoluci se už nedožil. Já se znám velmi dobře s paní Baťovou z Toronta, několikrát jsme se sešli i ve Zlíně, měla zájem o návrhy, které otec tehdy dělal pro firmu, ale ještě jsem neměla čas se tomu věnovat.

Simona M.

Pravidla společenského chování

V šatně pomáhá muž ženě, mladší staršímu. Protože jsme přišli včas, nemusíme se cpát ve frontě, víme, že všechno zvládneme v klidu. Do divadelního sálu vstupuje vždy první muž. Má i u sebe lístky, které předá uvaděčce. Do řady sedadel vstupuje zásadně první muž, a to čelem k sedícím. Je vhodné si ovšem předem zkontrolovat lístky a máte-li je do středu řady, usadíte se včas. Jsou-li na krajní sedadla, je naopak vhodné počkat do prvního zazvonění. Při průchodu řadou se omezíme na nejstručnější zdvořilostní slůvka: dovolte a děkuji.

Pro ženy je vhodné si vzít černé šaty nebo černou sukni k bílé košili. A muži oblek, který sedí k ženskému oděvu.

Simona M.

Vtipy nevtipy

Profesor: „Kolikrát můžete odečíst 7 od 83 a kolik zůstane?“

Student: „Kolikrát chci, pokaždé zůstane 76.“

Učitelka se ptá Pepíčka: „Co nám můžeš povědět o vlaštovkách?“

„To jsou velice moudří ptáci - jak začne škola, odletí do jižních krajín!“

Ve škole: „Co víš o významných matematicích starého Řecka?“

„Všichni zemřeli...“

Pepíček u tabule.

„Pověz mi, co je dál - Měsíc nebo Čína?“

„Čína.“

„A proč?“

„Měsíc vidím každý den, ale Čínu jsem ještě neviděl!“

Blázní v léčebně si myslí, že jsou listí, tudíž si vyskočí na lustry. Přejde je zkontrolovat psychiatr. Vejde do prvního pokoje a zvolá: „Podzim!“

Blázní spadnou. Vejde do druhého pokoje a zase: „Podzim!“

Blázní se opět pustí lustrů. Ve třetím pokoji psychiatr znovu opakuje: „Podzim!“

Nic. Blázní jako by neslyšeli. Psychiatr: „Podzim, blázní, je podzim!“

Opět nic. Tu se ozve jeden z bláznů a volá: „My jsme jehličnany!“

Desatero bezpečného lyžování

Stejně jako na silnici, i na sjezdovce platí pravidla, jakými se mají “účastníci provozu” řídit.

Podruhé byste tak jejich znění mohli slyšet až u soudu, proto je opravdu neberte na lehkou váhu!

1. Brát ohled na ostatní lyžaře a snowboardisty

Každý lyžař nebo snowboardista se musí neustále chovat tak, aby neohrožoval nebo nepoškozoval někoho jiného.

2. Zvládnutí rychlosti a způsobu jízdy

Každý lyžař nebo snowboardista musí jezdit na dohled. Svou rychlost a svůj způsob jízdy musí přizpůsobit svým schopnostem, terénním, sněhovým a povětrnostním poměrům, jakož i hustotě provozu.

3. Volba jízdni stopy

Lyžař nebo snowboardista příjíždějící zezadu musí svou jízdni stopu zvolit tak, aby neohrožoval lyžaře jedoucího před ním.

4. Předjíždění

Předjíždět se může shora nebo zespodu, zprava nebo zleva, ale vždy jen s odstupem, který poskytne předjížděnému lyžaři či snowboardistovi pro všechny jeho pohyby dostatek prostoru.

5. Vjíždění a rozjíždění

Každý lyžař nebo snowboardista, který chce vjet do sjezdové tratě nebo se chce po zastavení opět rozjet, se musí pohledem nahoru a dolů přesvědčit, že to může učinit bez nebezpečí pro sebe a pro ostatní.

6. Zastavení

Každý lyžař nebo snowboardista se musí vyhýbat tomu, aby se zbytečně zdržoval na úzkých nebo nepřehledných místech sjezdové tratě. Lyžař nebo snowboardista, který upadl, musí takové místo uvolnit co nejrychleji.

7. Stoupání a sestup

Lyžař nebo snowboardista, který stoupá nebo sestupuje pěšky, musí používat okraj sjezdové tratě.

8. Respektování značek

Každý lyžař nebo snowboardista musí respektovat značení a signalizaci.

9. Chování při úrazech

Při úrazech je každý lyžař nebo snowboardista povinen poskytnout první pomoc.

10. Povinnost prokázat se

Každý lyžař nebo snowboardista, ať svědek, nebo účastník, ať odpovědný, nebo ne, je povinen v případě úrazu prokázat své osobní údaje.

Horská služba tel:
1210